

3. Feb. 1847

FACTS

Date:

3. Feb. 1847

Page number:

Dagbog D, side 35

TRANSCRIPTION

3 Febr 47.

Kjære Marstrand ¹! kun et Par Ord har jeg at sige Dem. Uden at miskjende alt det Smukke i et saadant Tilbud som det Simonsen ² har gjort med Hensyn paa at stylographere Deres "Barselstue" saa dølger det ikke: at Deres Venner her have næret Tvivl om han virkelig er i Besiddelse af den Resignation som hører til med Omhu at give en saadan Suite af Karakterer, som dem, De i det Billed har gennemført. Efter at have seet et Par Blade med ret nydeligt stylographerede Hoveder ³, hvori dog netop det Individuelle i høi Grad savnes, er Tvivlen i det mindste hos mig snarere voxet – og vi ere saaledes spændte paa, hvad Svar De vil give, saameget mere som vi have tænkt os endog Muligheden af, at De selv engang kunde faa Lyst til at gjøre et saadant Blad. –

Menelaos med Patrocle's Liig. I Loggia di Lanzi. Brudstykker af en ældre bedre Behandling af samme Æmne i Vaticanet. Den nu haardt medtagne Pasquil paa Gaden i Rom. Høyens Forelæsn.

¹ Efterfølgende er et koncept til et brev til maleren Wilhelm Marstrand (1810-1873).

² Maleren Niels Simonsen (1807-1885) syslede på dette tidspunkt med den stylografiske teknik. Der blev intet af hans plan om at reproducere Marstrands maleri Barselsstuen, som nogle år senere i stedet blev udgivet i litografisk gengivelse af P.H. Gemzøe.

³ Et eksemplar af et sådant stylografisk prøveblad af Niels Simonsen tilhører Den Kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS8494.

22 Febr 47.

Zyklus Klypax: Wie des Mondes (Abb. 10) zittert
In den w- den Meeresbogen,
Und er selbst still und sicher
Wandelt an den Klimaltsbogen:

Also wandelt Du, Geliebte,
Still und sicher, und es zittert
Nur Dein Abbild nur im Herzen,
Weil unser eignes Herz erschüttert.

24 October 47 After

Stille! Stille! was kintig og mild, seep Lidskaben, stjal sig roligt og kært,
slag ihu, stille! stille! I sin Talebe, sin kængsel stift og endelig, da end den end
Guds Naade sel engang blise stillet — og er det ikke hans Villie, da lad i alle Bitterhed
for Magt end sig. Gud i blinde! give mig Hjælp til at bære, til at bære mig — at
gig mere end mig selv. Lad mig samle mig, lad mig være mig mine Kæmpe
Tilbed til mig, alene sig. Gud! give mig Kraft til at opstaa selv mere
indvirket kængsel efter kintig Lykke for det Lige i mig, ja, lad Englehedes
Lid oprinde i mig, drag, fra Lids Time. Mads! Du, som gav mig Livet!
give mig ogsaa din Trøst, din Resignation! Stille! Stille! Lad mig
vandre i Stille mine Dage! lad mig engang stille synke til det Bogst,
som end kintig har kendt sig end mit, kintig, men i Stille! Lad mig
stille synke her i din Trøst, som den arber sig for mig, hem som en Over
gang til det Lige Liv, som alt her skal være heppet — Stille! Stille! i en stille!